

Arrest

nr. 302 891 van 8 maart 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2023.

Gelet het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 15 december 2023 waarbij de voorzitter de zaak tegensprekelijk uitstelt naar de openbare terechtzitting van 22 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat A. LOOBUYCK, bijgestaan door de voogd en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

Jij, D.W., verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pasthoen origine te zijn. Je werd geboren in het dorp Shangal in het district Asmar van de provincie Kunar. Je ging niet naar school. Je volgde sinds jouw 10de les aan de madrassa waar je ook bleef overnachten. Soms hielp je jouw vader M. T. op de velden.

Hij verliet Afghanistan 2 à 3 maanden na de machtsovername van de taliban. Jouw moeder A. is met jouw broers F., A.H., M. en Ab.R. en zussen Ma. en N. nog steeds in het dorp.

Jij kreeg problemen met de taliban. Je volgde les aan de madrassa sinds verschillende jaren. Enkele maanden voor de machtsovername hadden de taliban plannen om het districtscentrum aan te vallen en over te nemen maar ze beschikten niet over voldoende manschappen. Daarom wilden ze jullie, de leerlingen van de madrassa, overtuigen om met hen mee te strijden. Je zag dit op het eerste zicht wel zitten. Je ging naar huis en vertelde jouw vader wat er gebeurd was. Jouw vader wou niet dat je dit zou doen en besloot dat je moest vertrekken. Om de taliban te misleiden nam jouw familie een filmpje op waarin ze afscheid van jou namen als toekomstig martelaar. Na jouw vertrek kwamen de taliban jou zoeken en toonden ze hen de video als bewijs van jouw vertrek. De taliban zeiden dat waar ze je ook zouden vinden ze je zouden doden. Ook jouw vader kende problemen in Afghanistan. Hij was naast landbouwer ook directeur van de meisjesschool van jouw dorp en hij hielp zijn neef met de opleiding van analfabete soldaten. Enkele dagen na de machtsovername kwamen de taliban langs en namen ze hem mee. De dorpsouderen gingen onderhandelen en kregen jouw vader vrij. Na 3 maanden besloot jouw vader Afghanistan te verlaten. Sindsdien heb je niks meer van hem gehoord.

Jij reisde via Iran naar Turkije en zo verder naar Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland, Frankrijk en België. Op 8 december 2021 kwam je aan in België en de volgende dag diende je een verzoek om internationale bescherming in.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door de taliban.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming leg je jouw "taskara" (Afghaans identiteitsdocument) met vertaling neer, de taskara van jouw vader, enkele documenten van jouw vaders werk en enkele foto's van jouw vader.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Op basis van jouw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat jij geen gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond hebt.

De reden waarom jij niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie en voor de toekenning van de subsidiaire bescherming is omdat jouw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de rechtstreekse aanleiding zouden gevormd hebben tot jouw vertrek uit Afghanistan weinig overtuigend zijn.

Wat betreft jouw verklaring dat jij Afghanistan hebt verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en jij omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er

vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (**EASO Recruitment by armed groups** beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistanjanuary-2023>) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Bovendien blijkt uit de informatie dat de taliban over mobiele eenheden beschikten om deze tekorten aan te vullen waardoor de nood aan gedwongen rekrutering nog verminderd is. Eveneens uit de informatie blijkt dat het vragen van strijders het laatste redmiddel is. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door jou wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig.

Je slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat jouw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Uit jouw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van jou een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde jou bij de taliban te laten aansluiten. Je verklaart dat elk gezin één lid zou moeten afstaan aan de taliban (CGVS, p. 22). Uit jouw verklaringen blijkt niet dat jouw netwerk en omgeving talibangezind is of was, eerder integendeel. Zo was jouw vader naast landbouwer ook directeur van een meisjesschool (CGVS, p. 13) en gaf hij samen met zijn neef training aan soldaten (CGVS, p. 13), zo verklaarde je. De neef van jouw vader zou als leraar bij het leger hebben gewerkt (CGVS, p. 14) en een andere neef van jouw vader werkte bij de lokale politie (CGVS, p. 18). Thuis werd er dan ook niet echt over de taliban gesproken (CGVS, p. 30). Op zich is het wel opvallend dat het in de omgeving blijkbaar geweten was dat de madrassa waar je les volgde talibangelieerd was omdat sommige mensen met hen samenwerkten (CGVS, p. 20), maar dat jouw vader jou toch naar daar liet gaan niet enkel om lessen te volgen maar eveneens om te overnachten (CGVS, p. 7, 8). Dat je later plots verklaart dat hij zich slechts enkele dagen voor jouw vertrek zou gerealiseerd hebben dat het een madrassa van de taliban was (CGVS, p. 28, 29) kan niet overtuigen. Immers was er ook een grote talibanaanwezigheid in de regio (CGVS, p. 9, 10, 11) en ging je al van je 10 jaar naar deze madrassa (CGVS, p. 8, 26). Het is dan ook zeer merkwaardig dat jouw vader zijn zoon naar dergelijke madrassa zou laten gaan. Behalve op de madrassa werd er in het dorp niet over de taliban gesproken en werd je ook door niemand anders gevraagd om je bij de taliban te gaan aansluiten (CGVS, p. 28). Onderling met de jongens van de madrassa of het dorp werd er ook niet over de taliban gesproken (CGVS, p. 27, 28). Sommige dorpsouderen waren wel eerder talibangezind (CGVS, p. 28) maar je maakt geen enkele melding van het gegeven dat zij zouden geprobeerd hebben jou te doen aansluiten bij de taliban.

Uit jouw verklaringen blijkt evenmin een doorgedreven vorm van (religieuze) indoctrinatie door de taliban in de madrassa. Hoewel je al jaren naar de madrassa ging en er ook bleef slapen (CGVS, p. 8, 26) kom je niet verder dan vage en stereotiepe antwoorden over wat er werd gezegd om jou en de anderen te overtuigen van het gelijk van de taliban. Er werd verteld dat jihad een verplichting was en dat er tegen het leger moest gevochten worden, dat is wat je weergeeft (CGVS, p. 23, 24). Wanneer er wordt doorgevraagd wat er aan jou nog allemaal werd gezegd om jou te overtuigen zeg je dat ze van alles zeiden, over het leger en zo en zo, en begon je over wapens te praten (CGVS, p. 24). Wanneer er wordt gevraagd wat er wordt bedoeld met "zo en zo" verklaar je dat ze mensen meenamen en dat ze moesten deelnemen aan de gevechten (CGVS, p. 24), maar antwoordde je niet op de vraag. Op de vraag wat er over het leger werd gezegd door de taliban herhaal je enkel dat "de jihad een verplichting is en nog andere dingen" (CGVS, p. 24). Wanneer verder wordt gevraagd wat bedoeld wordt met die "andere dingen", verklaar je dat ze spraken over waar je zou slapen en van dingen, en verder niks (CGVS, p. 24).

Wanneer er nogmaals wordt gevraagd wat er over het leger werd gezegd, antwoord je dat ze jullie wilden trainen en wapens toonden (CGVS, p. 24). Je leerde echter nog niet over de wapens want je was te jong (CGVS, p. 24). Je verklaarde verder nog dat ze jullie probeerden te brainwashen en van alles leerden (CGVS, p. 25). Wanneer er wordt gevraagd hoe ze jou brainwashten verklaar je dat ze zeiden dat jullie jihad moesten doen omdat het een verplichting is en dat ze jullie technieken leerden (CGVS, p. 24, 25).

Op de vraag wat ze dan zeiden over jihad herhaal je weer dat het een verplichting is en dat er "kafirs en ongelovigen zijn, een ding en een ander ding" (CGVS, p. 25). Wanneer er vervolgens wordt gevraagd wat er verder nog werd verteld kom je niet verder dan te stellen dat de mensen van het leger, mensen van de Amerikanen zijn (CGVS, p. 25). Bij de verduidelijking over wat je bedoelde met een ding en een ander ding herhaal je opnieuw dat ze jou leerden een bom te gebruiken (CGVS, p. 25). Er werd volgens jou niet meer gezegd dan dat de jihad een verplichting is (CGVS, p. 23-27). Op de vraag of er naar de koran werd verwezen door de taliban om hun gelijk te bewijzen antwoord je dan bevestigend (CGVS, p. 26). Wanneer er wordt gevraagd naar welke delen van de koran er precies werd verwezen kom je niet verder dan te verwijzen naar het feit dat "er wordt gezegd dat de jihad een verplichting is en dat men het verschil tussen een gelovige en ongelovige kan zien" (CGVS, p. 26). Naar andere delen van de koran zouden ze niet verwezen hebben (CGVS, p. 26). Wanneer er nadrukkelijk wordt gevraagd te vertellen hoe je werd overtuigd om jihad te doen omdat het niet duidelijk is voor de protection officer (CGVS, p. 34) kom je opnieuw niet verder dan de algemene uitspraak dat de jihad een verplichting is (CGVS, p. 34, 35). Het dient gezegd dat deze verklaringen niet kunnen overtuigen. Je blijft zeer vaag, hebt het over "zo en zo" en "van die dingen" maar slaagt er niet in deze te preciseren wanneer hierop verder wordt doorgevraagd.

Hoewel uit de objectieve informatie blijkt dat de taliban ook minderjarigen rekruteren blijkt ook dat hier jarenlange indoctrinatie aan voorafgaat. Jij maakt via jouw vage verklaringen geenszins aannemelijk dit te hebben ondergaan. Van iemand die verklaart dat ze in de madrassa al over jihad spraken nog voor de taliban een oproep deden voor extra manschappen, kan verwacht worden dat deze persoon meer in detail en concreet kan vertellen over deze indoctrinatie. Hoewel je verklaarde dat je te jong was om over wapens te leren -je was nochtans al 15 jaar wat in Afghanistan toch al een zekere maturiteit betekent- verklaar je wel dat ze jullie leerden hoe met een bomgordel om te gaan (CGVS, p. 24). Aangezien je verklaarde dat ze van plan waren het districtscentrum aan te vallen (CGVS, p. 22, 23) is het opvallend dat ze jullie niet met wapens leerden om te gaan (CGVS, p. 24). Verder is het merkwaardig dat ze jullie inlichtten over hun plan het districtshuis aan te vallen (CGVS, p. 22, 23) en jullie vervolgen naar huis lieten gaan om daar toestemming te gaan vragen (CGVS, p. 29). Immers lopen ze zo het risico dat hun plannen voortijdig ontdekt zouden worden door de Afghaanse overheid en troepen die op dat moment nog de controle in handen hadden. Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van jouw verklaringen omtrent de rekrutering door de taliban.

Na jouw vertrek hebben er zich verder ook geen problemen voorgedaan. Nadat je van de madrassa naar huis kwam bleef je nog 2 à 3 dagen thuis zonder dat er iets gebeurde (CGVS, p. 29). Na jouw vertrek zouden de taliban éénmaal naar jou komen vragen zijn (CGVS, p. 29, 30) maar voor het overige hebben ze jou familie met rust gelaten (CGVS, p. 33). Nochtans hadden de taliban van elk gezin één gezinslid gevraagd (CGVS, p. 22). Kort na de machtsovername van de taliban zouden zij jouw vader enkele dagen vastgehouden hebben maar na overleg met de dorpsouderen lieten ze hem weer gaan (CGVS, p. 22, 32). Deze problemen stonden echter los van jouw problemen met de taliban (zie infra). Vervolgens deden er zich geen problemen meer voor. Jouw vader zou uiteindelijk 2 à 3 maanden later Afghanistan verlaten hebben (CGVS, p. 33). Jouw moeder is nog steeds met jouw broers en zussen in het dorp (CGVS, p. 5, 16) zonder problemen met de taliban (CGVS, p. 33). Het is echter opvallend dat je bij de DVZ niks verteld hebt over het feit dat jouw vader niet meer in het dorp woonde (zie vragenlijst en verklaringen). Er staat immers in jouw verklaringen genoteerd dat hij nog steeds in het dorp verblijft. Wanneer jou hiernaar wordt gevraagd teneinde een uitleg te geven voor dit verschil, stel je plots de tolk op DVZ niet goed begrepen te hebben (CGVS, p. 34). Echter werd er jou bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd hoe het interview bij DVZ verlopen was en antwoordde je dat het goed was verlopen (CGVS, p. 4). Je vertelde wel dat je sommige dingen niet kon vertellen, met name de problemen van jouw vader (CGVS, p. 4), andere wel, en dat je kort diende te zijn (CGVS, p. 4). Daarnaast merkte je nog op dat de leeftijd van jouw broers en zussen verkeerd genoteerd werden (CGVS, p. 4). Voor het overige werden jouw verklaringen voorgelezen en waren ze juist genoteerd, zei je (CGVS, p. 4). Je maakte ook geen melding van enig vertaalprobleem met de tolk en die blijken evenmin uit het administratief dossier. Het kan dan ook niet overtuigen dat je plots bij een confrontatie vertaalproblemen opwerpt op het moment dat er jou een verklaring wordt gevraagd voor een belangrijke tegenstrijdigheid. Aan de bewering dat jouw vader verdwenen is en er geen contact meer is kan dan ook geen geloof worden gehecht.

Daarnaast geef je aan dat jouw vader nog problemen kende omwille van zijn tewerkstelling als schooldirecteur van een meisjesschool en trainer van nieuwe rekruten. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat je hierover bijzonder weinig kan vertellen. Je weet dat jouw vader sinds 1397 (omgezet maart 2018-maart 2019) werkzaam zou zijn als schooldirecteur (CGVS, p. 14 ,30) en je denkt dat hij

wiskunde gaf (CGVS, p. 30). Sinds wanneer hij samen met zijn neef het leger trainde kan je dan weer niet zeggen (CGVS, p. 14) net zomin waarover ze training gaven (CGVS, p. 14, 31). Je verklaart enkel dat hij en zijn neef les gaven aan ongeletterde mensen (CGVS, p. 32). Daarnaast is het opvallend dat jouw vader directeur van een (meisjes)school is maar het blijkbaar niet belangrijk vindt dat jij, zijn oudste zoon, naar school gaat voor een opleiding. Je verklaart niet naar school te kunnen gaan omdat je al lessen volgde in een madrassa (CGVS, p. 18, 21) en jouw moeder besloot dat je de koran moest leren (CGVS, p. 18, 21). Het dient gezegd dat het een het andere niet uitsluit. Je zou zelf nooit gevraagd hebben om naar school te mogen gaan (CGVS, p. 26). Bovendien gingen jouw broers wel naar school (CGVS, p. 20). Daarnaast is het merkwaardig dat je deze tewerkstelling van jouw vader ook niet vermeldde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), je vermeldde daar slechts dat hij landbouwer was. Je stelt dat je het kort diende te houden en je het dus niet kon vertellen (CGVS, p. 13, 32, 33). Het is inderdaad zo dat men op DVZ gevraagd wordt om de essentiële asielmotieven weer te geven, maar het is opmerkelijk dat je op de vraag naar het beroep van jouw vader landbouwer antwoordde omdat hij dat ook nog doet (CGVS, p. 33), maar nalaat de job van schooldirecteur te vermelden, zeker daar hij hierdoor in de problemen zou zijn gekomen met de taliban. Het dient gezegd dat deze vaststellingen de geloofwaardigheid ervan ondermijnen. Wat er ook van zij, het loutere feit dat jouw vader schooldirecteur zou zijn geweest of soms training gaf aan enkele soldaten, wat niet wordt aangenomen, is niet voldoende om jou een internationale beschermingsstatus te verlenen. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI

Query **Afghanistan** Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022
https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf

en de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat er in het algemeen geen sprake is van een situatie waarin personen die werkten als onderwijzer of in een onderwijsinstelling te maken krijgt met vervolging. Het is bijgevolg aan jou om specifieke redenen aan te brengen waarom jij wel een nood aan bescherming zou dienen te koesteren. Eventuele vervolging van personen met dit profiel hangt af van specifieke elementen, zoals onder andere gender, (gepercipieerde) links met bepaalde partijen in het conflict en de mate waarin de persoon of de instelling zich schikt naar de talibanverordeningen.

Rekening houdend met de aanwezige informatie, die geen situatie schetst waarin personen met het profiel van jouw vader vervolgd worden, kan slechts weinig geloof worden gehecht aan het feit dat jullie hierdoor problemen zouden ondervinden. Wat jouw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen met bepaalde profielen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Het loutere feit dat jij een familielid zou zijn, wat in casu niet is aangetoond, van een directeur van een meisjesschool, waarvan je a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging (zie supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken. Evenmin haal je geloofwaardige elementen aan waaruit zou blijken dat jouw in Afghanistan achtergebleven familieleden zouden worden vervolgd. Jij toont niet aan dat jij in geval van terugkeer wel problemen zou hebben om deze reden. Je verklaart ook zelf geen problemen te kennen omwille van het werk van jouw vader (CGVS, p. 23).

Het CGVS stelde vast dat jouw vrees ten aanzien van de taliban niet ondersteund wordt door geloofwaardige verklaringen. Jij hebt dus niet aangetoond dat je een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4§2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet hebt. Het feit dat je een minderjarige bent doet geen afbreuk aan bovenvermelde vaststellingen, ook van een minderjarige kan verwacht worden dat hij op een geloofwaardige manier zijn gegronde vrees voor vervolging of zijn reëel risico op ernstige schade kan aantonen.

De documenten die je neerlegt ter ondersteuning van jouw verzoek kunnen evenmin bovenstaande vaststelling ombuigen. Jouw taskara toont hoogstens jouw identiteit aan en deze wordt hier niet betwist door het CGVS. Hetzelfde geldt voor de taskara waarvan je stelt dat die van jouw vader is, deze taskara kan hoogstens zijn identiteit aantonen en voegt verder niets toe aan jouw asielmotieven.

Verder hebben documenten slechts een ondersteunende functie bij geloofwaardige verklaringen, quod non. De documenten die jouw vaders tewerkstelling moeten aantonen kunnen evenmin overtuigen gezien jouw zeer beperkte kennis omtrent zijn werk en de documenten zelf (CGVS, p. 32). Daarenboven moet worden benadrukt dat aan privéfoto's slechts heel weinig bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Bovendien toon je met deze foto's noch jouw vaders problemen, noch jouw eigen problemen aan. Bovendien is het zo dat alle soorten documenten (taskara's, certificaten, rijbewijzen, brieven, enz.) afkomstig uit Afghanistan onbetrouwbaar zijn omdat er veel corruptie is bij het verstrekken ervan en omdat er zeer veel vervalst wordt (zie informatie die toegevoegd is aan het administratief dossier).

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39).

Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264

dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak *M.S.S.* en in de zaak *Sufi en Elmi* (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”.

Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabu_I_Citry_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan.

Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat jij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat jij voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat jij een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng jijzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Jij dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat jij tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (CGVS, p. 12), waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je dat je religieuze les volgde aan een madrassa (CGVS, p. 7) en heb je nu nog contact met familie in Afghanistan (CGVS, p. 13). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat jij jou deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Jij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

“Schending van artikel 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van artikel 48/6, §5 Vreemdelingenwet

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“II.1.1. Verwerende partij stelt in haar beslissing dat verzoekende partij er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en dat verzoekende partij evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Verwerende partij stelt eerstens dat zij geen geloof hecht aan de rekrutering door de Taliban van verzoekende partij: [...]

Verzoekende partij merkt op dat de Taliban onvoorspelbaar is en er geen draaiboek bestaat waarin hun wijze van rekrutering wordt uiteen gezet. Bovendien houdt verwerende partij geen rekening met de verklaringen van verzoekende partij inzake de werkwijze van de Taliban. Verzoekende partij zette uitvoerig uiteen dat de Taliban reeds gedurende lange tijd spraken over de jihad in de madrassa en de leerlingen op die manier probeerden te overtuigen vrijwillig deel te nemen. Echter, omdat verzoekende partij nog op jonge leeftijd was, ging de Taliban eerder in op de verplichting van de jihad in plaats van de effectieve uitvoering: [...]

De Taliban hadden echter grootse plannen, zoals is gebleken uit de machtsovername sinds 16 augustus 2021, en kregen naar het einde toe een extra reden om te rekruteren: [...]

Gezien de Taliban bereid zijn om alle remmen los te gooien en zo hun doel te bereiken, was de achtergrond van een persoon allicht van weinig belang. In dit opzicht is het aldus irrelevant dat verzoekende partij afkomstig is van een niet-talibangezinde omgeving. Sterker nog, de Taliban sporen dergelijke jongeren juist aan om deel te nemen aan de jihad ter boetedoening voor het werk voor ongelovigen door familieleden: [...]

Ook wenst verzoekende partij op te merken dat zij geen contact had met dorpsouderen: [...]

Zij verbleef immers in de madrassa overnachten dus zij kon niet worden aangespoord door anderen om zich aan te sluiten bij de Taliban: [...]

Wat betreft haar contact met andere leerlingen, legde zij reeds uit dat iedere leerling daar op zichzelf bezig was en dus druk met het leren lezen en begrijpen van de koran. Bovendien is verzoekende partij een gesloten persoon, zoals haar voogd eveneens bevestigde, en is het voor haar normaal om zeer summiere communicatie te hebben met haar omgeving: [...]

II.1.2. Verwerende partij plaatst vervolgens vraagtekens bij de wijze van indoctrinatie in de madrassa: [...]

Verzoekende partij merkt op dat zij enkel kan navertellen wat zij heeft meegemaakt. Wat betreft de vorm van indoctrinatie, is dit in de handen van de Taliban. Zij predikten dikwijls na het vrijdagsgesbed en kozen er immers voor om eerst de jongeren aan te leren over de verplichting van de jihad zelf met het doel dat zij vrijwillig hieraan zouden willen deelnemen. Dat de Taliban zichzelf dan in gevaar bracht door haar plannen bloot te geven, was dan ook op hun eigen verantwoordelijkheid. Derhalve kan het niet verweten worden aan verzoekende partij dat dit geen logische manier van aanpak is.

Bovendien was verzoekende partij 15 jaar, doch compleet ongeschoold en ging pas vanaf de leeftijd van 10 jaar naar de madrassa: [...]

Het hoeft dan ook niet te verwonderen dat zij moeilijkheden ondervindt om zich zaken te herinneren. Verzoekende partij merkt tevens op dat de jihad in de koran staat en de Taliban hiernaar verwezen, maar eerder hamerden op de verplichting om de Heilige Oorlog te voeren tegen de ‘ongelovigen’ dan de bron en vindplaats ervan in de koran.

II.1.3. Verwerende partij gaat als volgt verder: [...]

Verzoekende partij volhardt dat de verklaringen bij DVZ verkeerdelijk werden genoteerd. Er werd namelijk de geboorteplaats van haar vader genoteerd in plaats zijn huidige vindplaats, die verzoekende partij niet kent: [...]

Overigens, verzoekende partij was gedurende heel het onderhoud bij het CGVS consistent over het feit dat haar vader niet langer in Afghanistan is. Haar vader werd eerst opgepakt, daarna vrijgelaten en vervolgens ontvluchtte hij het land. Zo stelde verzoekende partij spontaan tijdens het onderhoud het volgende: [...]

Zij verklaarde bovendien aan het begin van haar onderhoud dat zij aan haar moeder vroeg bij het laatste contact of er enig nieuws is over haar vader: [...]

Zoals verzoekende partij opmerkte, kreeg zij amper de tijd om in detail te treden inzake de problematiek (zie infra onder II.1.4.). Uit haar vragenlijst CGVS blijkt echter wel dat zij aangaf dat haar vader problemen ondervond, doch hierover niet kon verder vertellen: [...]

II.1.5. Verwerende partij stelt vervolgens het volgende: [...]

Verzoekende partij benadrukt dat er vrijwel geen tijd was om in details te treden tijdens het kort gehoor bij de DVZ. Op vraag van de DVZmedewerker heeft zij slechts een aantal hoofdpunten inzake haar problematiek aangehaald. Bovendien houdt verwerende partij geen rekening met de jeugdige leeftijd van verzoekende partij en de omstandigheden waarin het interview heeft plaatsgevonden.

Verzoekende partij stond onder stress, werd herhaaldelijk onderbroken door de medewerker en heeft dan afgewacht tot het groot interview om alle hoofdpunten uiteen te zetten met de nodige details. Zij heeft vervolgens aan het begin van het groot onderhoud het volgende verklaard: [...]

Dit werd eveneens bevestigd door de voogd van verzoekende partij: [...]

Het is aldus omwille van de modus operandi van verwerende partij dat essentiële details ontbreken in het eerste gehoor. Verwerende partij gebruikt dit vervolgens als argument en houdt geen rekening met de verklaringen van verzoekende partij en haar voogd. Dit is bijzonder onredelijk.

Wat betreft de kennis van verzoekende partij over het werk van haar vader, verwijst zij naar de uiteenzetting onder randnummer II.1.2.. Zij verbleef immers in de madrassa en ging enkel vrijdag naar huis. Op de momenten dat zij dan thuis was, voerde zij geen gesprekken met haar vader over zijn werk. Het kan verzoekende partij aldus bezwaarlijk worden verweten weinig kennis te hebben over het werk van haar vader daar zij sinds jonge leeftijd gefocust was op haar lessen in de madrassa.

II.1.6. Verzoekende partij meent aldus dat verwerende partij bijzonder onredelijk en onzorgvuldig te werk is gegaan en haar ten onrechte de vluchtelingenstatus heeft geweigerd.

Zij is er moeten vluchten uit vrees voor haar leven dat bedreigd werd door de Taliban.

De verzoekende partij meent dan ook dat de thans bestreden beslissing een schending uitmaakt van de artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij moet dan ook in hoofddorde erkend worden als vluchteling.

Artikel 48/4 Vreemdelingenwet evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting werden aldus manifest geschonden."

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van artikel 3 EVRM".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"II.2.1. Verzoekende partij meent dat zij in hoofddorde in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, gezien de huidige ontwikkelingen in Afghanistan.

Subsidiair; meent zij dat zij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Zij zal hieronder uitvoering haar standpunt uiteenzetten.

II.2.2. Verzoekende partij wenst hieronder uiteen te zetten waarom het voor haar onmogelijk is om terug te keren naar om het even waar in Afghanistan (en zij aldus als vluchteling moet worden erkend).

De situatie in Afghanistan is sinds drastisch veranderd. Het land is volledig onder de macht en de controle van de Taliban. Verzoekende partij kan zich nergens op een veilige manier vestigen.

[...]

Uit verschillende objectieve rapporten blijkt dat de reeds erg zorgwekkende veiligheidssituatie in Afghanistan enkel maar zal verslechterd is onder het Talibanbewind.

[...]

II.2.3 Bijna twee jaar na de machtsovername van de Taliban is de situatie dus desastreus, zoals erkend wordt door verschillende internationale organisaties, waaronder Amnesty International. [...]

II.2.4. Deze grove mensenrechtenschendingen worden bewerkstelligd doordat de Taliban een enorm strike interpretatie van de sharia hanteren. Ze hebben immers het oude rechtssysteem afgeschaft en allerlei nieuwe statuten en eigen richtlijnen uitgevaardigd om die strikte interpretatie van de sharia af te dwingen. Sindsdien wordt elke uitdaging voor hun beleid gezien als een uitdaging voor het geloof zelf.

Het systeem resulteert in executies en straffen, die volgens UNAMA "wreed, onmenselijk en vernederend" zijn. Binnen enkele dagen na zijn aantreden waren er al verschillende gevallen van ernstige mensenrechtenschendingen, waaronder willekeurige arrestaties, incommunicado-detentie, meldingen van het gebruik van marteling tijdens hechtenis, moorden, ontvoeringen en gedwongen verdwijningen: [...]

Verzoekende partij kan dan ook onmogelijk terugkeren naar Afghanistan en er een menswaardig leven leiden zonder gevaar voor onmenselijk en vernederende behandeling zoals voorzien in artikel 3 van het EVRM.

II.2.5 Daarnaast kwam verzoekende partij in België toe op 17 jarige leeftijd, verblijft hier reeds anderhalf jaar en is zij volledig verwesterd. Zij heeft heel vlug Nederlands geleerd en zet zich enorm in voor school. Haar voogd bevestigde dit eveneens: [...]

In de huidige omstandigheden maakt dit weldegelijk een belangrijk element uit en vergroot dit de kans aanzienlijk om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Immers, mensen zoals verzoekende partij die reeds geruime tijd in het buitenland verbleven worden door de Taliban als 'verwesterd' beschouwd.

Voor personen die als 'verwesterd beschouwd kunnen worden' omdat ze al sinds enige tijd in het buitenland verblijven, is de situatie namelijk erg gevaarlijk geworden. In dit verband wijst de UNHCR op het volgende (eigen vetjes): [...]

Ook Uw raad bevestigde bij arrest dd. 31 maart 2022 dat verwerende partij weldegelijk rekening dient te houden met het argument dat 'verwestering' een bijkomend risico inhoudt voor Afghanen die geruime tijd vertrokken zijn uit Afghanistan: [...]

II.2.6 NANSSEN stelt bovendien in haar nieuw rapport dat er geen nauwkeurige en actuele informatie beschikbaar is over terugkeerders naar Afghanistan uit Europa: [...]

Daarbovenop hebben Taliban aangekondigd dat asielzoekers die na afwijzing in Europa zouden worden teruggestuurd naar Afghanistan zouden worden beticht en dat de rechtbank over hun lot zou beslissen: [...]

II.2.7 Verzoekende partij is in Europa verwesterd en loopt het gevaar op vervolging door de Taliban: p. 24 Amnesty International rapport [...]

Verschiede bronnen tonen aan dat Afghanen die terugkeren uit het Westen door de Taliban worden gezien als ongelovigen of afvalligen, spionnen en verraders.¹⁵ Er wordt hen dus een gewijzigde politieke overtuiging en houding ten aanzien van religie toegeschreven, hetgeen volgens artikel 48/3, §5 Vw. volstaat voor een gegronde vrees voor vervolging.

II.2.8 In een video bevestigde de Taliban hun positie tegenover Westerse ideologieën door te zeggen dat [...]

In het arrest van 27 november 2020 kende Uw Raad de vluchtelingenstatus toe omdat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat de verzoeker wordt blootgesteld aan vervolging op grond van een toegeschreven politieke overtuiging.

[...]

Verwestering is per definitie een gegeven dat zich pas afspeelt na het vertrek, dus kunnen er nog geen eerdere vrees of negatieve ervaringen aan gekoppeld worden.

Verzoekende partij is bijna twee jaar in België. Zij is volledig geïntegreerd en deelt enkel nog de Westerse waarden. Er kan geen enkel twijfel bestaan dat verzoekende partij verwesterd is en er een reëel gevaar bestaat in haar hoofde voor onmenselijke en vernederende behandeling zoals voorzien in artikel 3 EVRM in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Zeker aangezien verzoekende partij kans op geseling of zelfs executie loopt ingeval hij zich niet houdt aan de sociale en thans vervreemde normen opgelegd door de Taliban: [...]

II.2.9 Verzoekende partij meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus aan verzoekende partij geweigerd heeft.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

De verzoekende partij meent dan ook dat de thans bestreden beslissing een schending uitmaakt van de artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij moet dan ook in hoofdorde erkend worden als vluchteling.

II.2.10 Mocht Uw Raad – per impossibile – van mening zou zijn dat verzoekende partij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, meent zij dat zij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

[verwijzing naar en analyse van landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan]

Zoals ook onder II.2.3 aangehaald, is de situatie na bijna twee jaar van machtsvername volledig ontspoord. De veiligheidssituatie blijft verslechteren en mensenrechten worden systematisch geschonden. Voor mensen die zouden moeten terugkeren – en die zich dus al jaren in het Westen bevinden – is de situatie nog precairder.

II.2.11 Verwerende partij kan dan ook bezwaarlijk beweren dat verzoekende partij terug kan keren naar Afghanistan en er een menswaardig leven kan leiden.

Noch het COI focus rapporten, noch de EASO Afghanistan security Situation rapporten bewijzen het tegendeel wat betreft verwesterde Afghanen die terugkeren. Meer nog, deze rapporten geven zelf aan dat in de periode dat er onderzoek werd gedaan, hier nog geen duidelijke cijfers over gekend waren. Er is tot heden geen duidelijk standpunt gekend van de Taliban omtrent terugkeerders uit het Westen. Het EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 stelt het volgende: [...]

Ook de UNHCR onderlijnt dat er tot heden geen duidelijk en willekeurig beleid wordt toegepast door de Taliban. Sterker nog, de hoogstgeplaatste Taliban-leider heeft de toepassing van straffen volgens de sharia verplicht gesteld, waaronder openbare executies en lijfstraffen (eigen vetjes): [...]

In het opzicht van een onduidelijk beleid inzake terugkeerders uit het Westen én het handhaven van een zeer streng islamitisch beleid met zelfs toepassing van fysieke straffen, kan er bezwaarlijk worden besloten door de verwerende partij dat verzoekende partij geen risico loopt omwille van haar terugkeer uit het Westen gepaard met een verwesterd profiel.

Verwerende partij dwingt verzoekende partij aldus ‘op goed geluk terug te keren’ en te hopen dat de Taliban hem niet zullen viseren of straffen omwille van haar vertrek naar het Westen. Voor verwerende partij is het simpel: verzoekende partij moet terugkeren naar Afghanistan, opnieuw onderdrukt gaan leven en zich onderwerpen aan de strenge regels van de Sharia en van de Taliban zonder enige vrijheid, en hopen dat zij niet gedood wordt door de Taliban omdat zij hem te vrijgevochten of verwesterd beschouwen... Dit tart werkelijk alle verbeelding.

II.2.12 Tot slot houdt verwerende partij geen rekening met de alsmaar groeiende dreiging van de ISKP. Nog op 29 april 2023 publiceerde The Diplomat het volgend artikel: [...]

Verwerende partij minimaliseert aldus het huidig gevaar omwille van de ISKP en stelt enkel dat zij gerichte aanvallen uitvoeren. Doch dient verwerende partij rekening te houden met het gegeven dat de ISKP zich wijdverspreid bevindt en de Taliban er niet in slagen de invloed van de brutale groepering in te perken.

Ook NANSEN merkt het volgende op in haar recent rapport: [...]

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

“3. NANSEN Note, 3-21, Beoordeling van de beschermingsnood van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek (oktober 2021)”.

2.3. Bij aanvullende nota van 7 december 2023 voegt verweerder volgend rapport:

- COI Focus “Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022” van 23 september 2022.

Daarnaast brengt verweerder volgende landeninformatie middels URL-verwijzingen bij:

- EUAA COI Query “Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022;
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023;
- EUAA “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022;
- COI Focus “Afghanistan. Veiligheidssituatie” van 5 mei 2022;
- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;
- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022;

- UNAMA, *"Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan"* van juni 2023.

2.4. Bij aanvullende nota van 11 december voegt verzoeker volgend stuk:

"1. Bewijs inschrijving verzoekende partij op de OKAN school 2021-2022 en 2022-2023".

2.5. Bij aanvullende nota van 18 december 2023 brengt verweerder volgende landeninformatie middels URL-verwijzingen bij:

- EUAA COI Query *"Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van 4 november 2022;
- EUAA *"Country Guidance: Afghanistan"* van januari 2023;
- EUAA *"Afghanistan Security Situation"* van augustus 2022;
- EASO *"Afghanistan Country Focus"* van januari 2022;
- EUAA *"Afghanistan – Country Focus"* van december 2023;
- EUAA *"Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city"* van augustus 2022;
- EASO *"Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City"* van augustus 2020;
- EUAA *"Afghanistan: Targeting of individuals"* van augustus 2022;
- UNAMA, *"Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan"* van juni 2023;
- COI Focus *"Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban"* van 14 december 2023.

2.6. Bij aanvullende nota van 19 december 2023 voegt verzoeker volgende stukken:

- "1. Getuigenis van de Afghaanse ambassadeur in België"*
- 2. Getuigenis van mevrouw A.V.B., klinisch psycholoog*
- 3. Getuigenis mevrouw S.P., OKAN leerkracht cliënt*
- 4. Arbeidsovereenkomst bij Ribs and Brugge BV*
- 5. Getuigenis van de heer C.D.N.*
- 6. Loonfiches cliënt".*

2.7. Ter terechtzitting legt verzoeker een document neer dat afkomstig is van de Afghaanse ambassadeur in België.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Verzoeker verliet Afghanistan op vijftienjarige leeftijd en verblijft sinds december 2021 in België. Verzoeker citeert in het verzoekschrift uit landeninformatie inzake de situatie voor Afghanen die terugkeren naar Afghanistan na een verblijf in het buitenland. Hij benadrukt dat hij volledig verwesterd is.

4.1. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, kan volgende analyse worden gemaakt.

Uit de landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen, die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad volgt in deze de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in de bestreden beslissing verwijst (EUAA “Country guidance: Afghanistan”, januari 2023, p. 21 en 72-79).

4.2. Te dezen dringt zich een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging op ingevolge verzoekers langdurig verblijf in Europa.

Het is immers een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus de ‘vrees voor vervolging’ (artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Dit blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie die stelt: “In dit verband moet worden vastgesteld dat in het stelsel van de richtlijn de bevoegde autoriteiten, wanneer zij overeenkomstig artikel 2, sub c, van de richtlijn beoordelen of een verzoeker een gegronde vrees heeft te worden vervolgd, zich ervan vergewissen of de gebleken omstandigheden een zodanige bedreiging voor de betrokkene vormen dat hij een gegronde vrees heeft om, gelet op zijn persoonlijke situatie, daadwerkelijk te worden vervolgd. (eigen onderlijning)”, (HvJ, 5 september 2012, *Bundesrepublik Deutschland tegen Y en Z*, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, § 76).

Het 'Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Genève, December 2011)' van UNHCR stelt (cf. § 45): *"However, the word "fear" refers not only to persons who have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution."* (eigen vertaling: *"Echter, het woord "vrees" verwijst niet alleen naar de personen die reeds werkelijk werden vervolgd, maar ook naar hen die een situatie wensen te vermijden die het risico op vervolging met zich zou meebrengen."*).

4.3. Verzoeker, die is geboren in 2006 (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5), verliet Afghanistan in 2021, enkele maanden voor de machtsovername door de taliban (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Verzoeker diende een verzoek om internationale bescherming in op 9 december 2021. Het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS ging door op 8 maart 2023. De bestreden beslissing dateert van 24 mei 2023. Blijkens de beslissing van de dienst Voogdij van de FOD Justitie werd verzoeker begeleid door een voogd tot [...] januari 2024, datum waarop hij de meerderjarigheid verwierf.

Verzoeker was bijgevolg minderjarig gedurende een aanzienlijk gedeelte van de procedure; tot het ogenblik van zijn verworven meerderjarigheid was derhalve het principe van het hoger belang van het kind een element dat mede in rekening diende te worden genomen.

5. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker Afghanistan op vijftienjarige leeftijd in de eerste helft van 2021 heeft verlaten. De voogdijschap kwam ten einde op [...] januari 2024, wanneer verzoeker meerderjarig werd.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op vijftienjarige leeftijd al deels gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij ook een deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn voor zijn sociale ontwikkeling, het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van bepaalde waarden en normen, in Europa doorgebracht.

Te dezen wordt een norm aanzien als het geheel van concrete gedragsregels en voorschriften die de vertaling zijn van de onderliggende waardes van een groep of samenleving. Deze normen zijn vastgelegd in rechtsregels maar het kunnen ook ongeschreven regels zijn. Normen bepalen mede het sociaal handelen, omdat mensen - veelal onbewust - hun gedrag aanpassen aan de normen van de situatie. Sociale normen zijn de (vaak ongeschreven) regels en verwachtingen die in een bepaalde context gelden. Sociale normen kunnen soms willekeurig lijken omdat ze doorheen de tijd veranderen en er zich ook (lokale) geografische verschillen voordoen, maar ze regelen en maken het sociale leven mogelijk. Normen variëren tussen en binnen samenlevingen onderling. Deviant gedrag, het niet voldoen aan bepaalde normen, heeft een invloed op de sociale status en acceptatie binnen de samenleving en kan tot uitsluiting leiden.

Wat betreft de invulling van verzoekers verblijf in België, en bij uitbreiding in Europa, blijkt uit zijn verklaringen, de stukken van het rechtsplegingsdossier en verzoekers verklaringen ter terechtzitting onder meer dat verzoeker goed Nederlands spreekt en zich openstelt voor de Belgische en Europese cultuur. Verzoeker heeft in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming verschillende documenten neergelegd die de omstandigheden van zijn verblijf in België uitgebreid schetsen (aanvullende nota van 11 december 2023, stuk 1; aanvullende nota van 19 december 2023, stukken 2-6). Uit het geheel van de elementen blijkt onder andere dat verzoeker onderwijs volgt en dat hij studentenwerk verricht in een restaurant. Verder komt naar voor dat verzoeker een uitgebreid sociaal netwerk heeft opgebouwd in België en zich sociaal engageert.

Uit het geheel van verzoekers verklaringen en de voorliggende elementen blijkt dat verzoeker zich heeft aangepast aan de omstandigheden van zijn verblijf. Verzoekers (sociale) ontwikkeling in België vloeit voort uit onder andere zijn ervaringen op school, zijn contacten met leeftijdsgenoten en leerkrachten en het werk in de horeca. Hierbij is verzoeker, al dan niet onbewust, onvermijdelijk in contact gekomen met normen en waarden die - in feite - de uitdrukking zijn van fundamentele rechten en vrijheden die door internationale en Europese mensenrechtenverdragen worden erkend en beschermd. Gelet op zijn jonge leeftijd en maturiteit is verzoeker aldus in een identiteitsvormende fase van zijn leven blootgesteld (geweest) aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Afghaanse samenleving.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat discriminatie van vrouwen en meisjes wijdverbreid en systematisch is in de Afghaanse samenleving.

De beschikbare informatie toont aan dat er sprake is van een patroon of praktijk van discriminatie en schendingen van de rechten van vrouwen en meisjes in Afghanistan, die, samengenomen, voldoende ernstig zijn om beschouwd te worden als een daad of daden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. De maatregelen genomen door de taliban hebben onder meer de vrijheid van beweging, meningsuiting en gedrag van vrouwen en meisjes, alsook hun toegang tot onderwijs, werk, gezondheidszorg, justitie en sociale bescherming, in toenemende mate beperkt. In de praktijk worden vrouwen en meisjes grotendeels begrensd tot hun huiselijke omgeving. Volgens de Speciale Rapporteur van de VN over de mensenrechtensituatie in Afghanistan zijn de schendingen van de rechten van vrouwen en meisjes grootschalig, systematisch en hardhandig geïmplementeerd, is het beleid van de taliban discriminerend en misogyn en resulteert dit in gendervervolging en een geïnstitutionaliseerd kader van 'gender apartheid' (EUAA *Country Focus: Afghanistan* van december 2023, p. 71 e.v.).

Bijgevolg zal verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan terecht komen in en deel uitmaken van de Afghaanse samenleving waarin vrouwen en meisjes systematisch worden gediscrimineerd en vervolgd. Het feit dat verzoeker zich in geval van terugkeer mogelijks aanpast aan de normen en waarden van zijn land van herkomst, betekent niet noodzakelijkerwijs dat hij zich actief zal inzetten om daden van discriminatie of vervolging jegens vrouwen en meisjes te plegen. Het houdt daarentegen wel in dat hij participeert aan de normen van een misogyne samenleving die vrouwen en meisjes structureel discrimineert en onderdrukt en, bijgevolg, (onbewust) deelneemt aan daden van discriminatie en/of vervolging tegen vrouwen en meisjes.

Ingevolge verzoekers (sociale) ontwikkeling in België, in het bijzonder zijn regelmatige en sociale contacten met vrouwen en meisjes, alsook zijn jonge leeftijd en hiermee gepaard gaande mate van maturiteit, acht de Raad het aannemelijk dat verzoeker zich niet zonder enige, al dan niet bewuste, vorm van opstandigheid of recalcitrantie zal kunnen aanpassen aan de heersende (sociale) normen van de Afghaanse samenleving. Te dezen kan ook worden verwezen naar de verklaringen ter terechtzittingen van verzoekers voogd inzake verzoekers gedrag en uiterlijk. Wegens verzoekers jonge leeftijd en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen.

In dit kader dient opgemerkt dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan in contact zal komen met de taliban en zal worden geconfronteerd met de traditionele Afghaanse samenleving. Te dezen wordt niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Shangal, district Asmar, provincie Kunar.

Er kan worden aangenomen dat verzoeker, gelet op zijn jonge leeftijd, maturiteit en specifiek profiel, zijn (nog steeds in ontwikkeling zijnde) opvattingen die hij gedurende zijn verblijf in België heeft verworven, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken.

Bijkomend wordt vastgesteld dat verzoeker stukken bijbrengt waaruit blijkt dat hij familie is van de Afghaanse ambassadeur in België, de Europese Unie en de NAVO (stuk 1, bij aanvullende nota van 19 december 2023; stuk ter zitting), die behoort tot de voormalige Afghaanse regering.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

6. Het Hof van Justitie heeft in arrest C-151/22 (*S & A v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*) van 21 september 2023 ingevolge een prejudiciële verwijzing het navolgende besloten inzake de inhoud van het begrip "politieke overtuiging":

"1) Artikel 10, lid 1, onder e), en lid 2, van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor

vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming moet aldus moet worden uitgelegd dat een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling staat van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst, reeds onder het begrip „politieke overtuiging” kan vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Dit loopt niet vooruit op de beoordeling van de gegrondheid van de vrees van de verzoeker voor vervolging wegens een dergelijke politieke overtuiging.

2) *Artikel 4, leden 3 tot en met 5, van richtlijn 2011/95 moet aldus moet worden uitgelegd dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaten bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, rekening moeten houden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. Het is echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn.”*

De Raad neemt in deze verzoekers profiel, zijn jonge leeftijd bij verlaten van Afghanistan voor de machtsovername door de taliban, zijn individuele omstandigheden en zijn verblijf in België alsook zijn recent verworven meerderjarigheid, cumulatief in aanmerking.

Met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die op jonge leeftijd Afghanistan verlaten hebben en het voordeel van de twijfel, kan in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke overtuiging.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS